

Olv.: Kiv 20,1-17 – 1Kor 1,22-25 – Jn 2,13-25

A templom megtisztítása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Ma nemzeti ünnepünk van. Hangsúlyt ad ennek az, hogy vasárnapra esik, amikor többen összegyűlünk a templomokban, mint hétköznapi. Többen imádkozunk együtt nemzetünkért, népünkért.

A mai vasárnap arról hallunk, hogy Jézus buzgóságában megtisztítja a templomot. Most, amikor bemutatjuk ezt a szentmiseáldozatot gondoljunk erre, hiszen Isten temploma vagyunk. Ennek a templomnak a megtisztítása ránk tartozik, külön-külön mindegyikünkre. Söpörjön mindenki a maga háza előtt. Sajnos a világ amelyben élünk sok mindent elhagyott, ami régen erre figyelmeztetett. Emlékszem gyermekkoromban ilyenkor nagybőjtben nagytakarítások voltak. A házakat is csinosították, a házak homlokzatát, a kerteket. Mind-mind a megújulásra figyelmeztetett. Ma ezek elmaradtak, pedig minden összefügg mindennel.

A mi nagy lehetőségünk, hogy megtisztíthatjuk magunkat. Ezért tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Egyre beljebb hatolunk húsvét titkába. Az előző vasárnapokon szembesültünk Krisztussal, aki a hit szerzője és bevezetője, aki a rá váró öröm helyett a szenvedést, a keresztet vállalta. Jézus szenvedése és halála nem emberi szándék következménye, ez beletartozik az Isten tervébe és Jézus hűségesen beteljesíti ezt az isteni tervet.

A mai alkalommal Jézus figyelmeztet bennünket, mi a lényege a mi húsvétunknak és ez nagy segítség számunkra.

A jeruzsálemi templom megtisztítása arra tanít, hogy egy kultusznak vége.

A zsidók istentiszteleti megnyilatkozásait Jézus eltörli és egy új kultusz kezdődik:

Istennek egy újfajta tisztelete,

amely lényegét tekintve az ember szívébe hatol.

Nem tárgyakat ajánlunk az Istennek,

hanem az ajándékba kapott életünkkel számolunk el.

Isten ajándéka az életünk. Isten ajándékaként élhetünk: megdicsőíthetjük Istent, akitől kaptuk az életet, élhetünk egymás javára, egymás boldogságára.

Jézus fölment Jeruzsálembe, mert közel volt a zsidók húsvétja.

Mi minden tartozott ehhez a húsvéhoz. A templom előcsarnokában árusok biztosították az áldozati állatokat az embereknek. Pénzváltók váltották a pénzt, hogy megvásárolhassák az

állatokat. A papi vezetők, az írástudók ezt megengedték, mert ezzel az embereknek segítettek, akik a világ legkülönbözőbb pontjairól, illetve abban az időben az ország legkülönbözőbb helyeiről érkeztek az áldozat bemutatására.

Nem ezzel van a gond. A gond azzal van, hogy összefonódik a kultusz az ember e világi céljaival, a vallás az üzlettel. Jézust ez a felismerés ragadtatja cselekvésre, mert ezt a házat az imádság házaként ismerte, Atyja házaként tisztelte, melyhez méltatlan mindaz az emberi, ami itt megjelent.

Figyeljünk mi is erre a szempontra.

Az Istennel való kapcsolatunkat meghatározó igazságok, amik ezt a kapcsolatot kimondják és rendezetté teszik, ismertek. A probléma bennünk emberekben van. Jézusról mondja a Szentírás: - Tudja, mi lakik az emberben. - Sok esetben a világosság angyalaként megjelenő ördöggel egyezkedünk, közben Istent imádjuk, Istenhez tartozunk. Ilyenek vagyunk.

Gondoljunk arra, hogy nekünk is van mit megtisztítani magunkban. Az Írás figyelmeztet: - Tudjátok-e, testetek a bennetek lakó Lélek temploma? -

A nagybőjti idő arra szólít föl bennünket, hogy tisztítsuk meg ezt a templomot.

Gondolkodjunk el azon, hogy mi módon tartozunk össze az Istennel?

Gondolkodjunk el azon, hogy hogyan tartozunk össze egymással?

Ezeket a kérdésköröket vizsgálgassuk. Vizsgálja meg önmagát mindegyikünk Isten előtt őszintén. Tegyük ezt olyan buzgalommal, amellyel Jézus mondja ki kapcsolatát az Istennel. Olyan buzgalommal, amellyel az ember az Isten szeretetére gondol, aki akarta az életünket, aki kíséri az életünket, aki kezében hordoz minket. Szeret!

Ebből a szempontból nézzük a törvényeket és útmutatásokat.

A Szentírás- magyarázók is sokkal inkább ebből a szempontból értelmezik a mózesi előírásokat, amiket az Istentől kapott. Útmutatások az ember számára. De van itt egy szempont, amit nem szabad elfelejteni, mert különben megrettenünk ezektől a törvényektől. Ki az, aki ezeket a törvényeket be tudja tartani? Lehet, hogy nagy örömmel és felszabadultan gondolunk arra: ez sikerült, ez sikerült... De biztosan van, amelyiknél meg kell állnunk és azt mondjuk, ezt nem tudjuk betartani.

Ezek a mózesi útmutatások nem az első parancsolatokkal kezdődnek, hanem Istennel. Én vagyok a te Urad, Istened. Én vagyok az, Aki kihoztalak téged a szolgaság házából. Szabaddá tettelek. Mit jelent ez a szabadság? Miért olyan fontos az Istennek, hogy megszüntesse az ember fogságát? Azért, mert szövetséget csak szabad emberek köthetnek egymással. Isten szövetséget akart az ő népével. A törvények kinyilatkoztatása ezt a szövetséget pecsételte meg. A szabad Isten és a szolga ember között nem lehet szövetség.

Kihoztalak titeket a szolgaság házából, szabaddá tettelek benneteket. - Ezzel kezdődik a törvények felsorolása, ami bizony ijesztő, bár oly sokszor idézik, hogy ezek természettörvények. Magától értetődőek, csak hogy emberek vagyunk és azt, ami magától értetődő sem tudjuk magától értetődően teljesíteni. Ezek az útmutatások a szabaddá tett ember számára jelentenek segítséget. Ezekkel azt üzeni az Isten, hogy ha ebben a szabadságban akarsz élni, akkor nagyon figyelj ezekre az útmutatásokra. Ha ezek szerint

élsz, akkor nem veszíted el a szabadságodat, akkor nem veszíted el a szabad életedet. Hiszen minden egyes törvényszegés megkötöz bennünket.

Ezért nagyon fontos Jézus üzenete, tanítása, aki mindig az Isten irgalmáról beszélt. Lehetőségünk van arra, hogy újra kezdjünk. Vajon hogyan rakják le életük terheit azok az emberek, akiknek az életéből hiányzik ez az ajándék? A mi számunkra ez egy hatalmas ajándék, amikor az üdvösség ünnepére készülünk, amikor egy új életre juthatunk.

Jézust így faggatják: - Milyen jogon teszi azt, amit tesz? - Jézus így válaszol: "Bontsátok le ezt a templomot és harmadnapra fölépítem azt." A görög Szentírásban a fölépít szó azt is jelenti, hogy feltámad. A Szentírás ugyanazzal a szóval, az építés szóval fejezi ki a feltámadás tényét is. Hozzá is teszi a Szentírás, hogy a saját Testének a feltámadására gondolt.

Testvérek! A mai vasárnapon azon a kérdésem elmélkedjünk, hogy

mit bontsunk le az életünkben, hogy aztán fölépíthessünk egy újat?

Ez az evangéliumi történet üzenet a mi keresztény egyházunknak. Üzenet nekünk keresztényeknek. A zsidók tragédiája az volt, hogy betartották ezeket a különböző előírásokat, bemutatták az áldozatokat, de közben csak a saját hasznukkal törődtek. Ez nagy kísértése az embernek. Mi megtanulunk imádkozni, megtartjuk a vasárnapot, megünnepeljük a keresztény ünnepeinket és közben

Miből épülhet föl az új kereszténység?

Miből és hogyan épülhet föl az a templom, amelyről Jézus beszél?

Ha bejövünk egy templomba, akkor szemünkbe tűnik az Isten házának legfontosabb két pontja: az ambó, ahonnan az üzenet, az Ige hallatszik és az asztal, az oltár, ahol megvalósul Jézus testének és vérének titka. Nekünk, akik idejövünk tudnunk kell, mi az üzenete a templomnak.

Az egyik nekünk szóló üzenet az Ige.

Az Ige az Isten szava, az Igazság. Ezzel az Igazsággal szembesülünk nap, mint nap. Annyi minden elhangzik ebben a világban.

Tegyük mérlegre, mennyire sikerül nekünk az Isten szavához igazodni?

Keressük az eligazító Szót! Itt van!

A másik nekünk szóló üzenet az asztal, az oltár.

Itt Krisztus titkával szembesülünk, aki értünk emberré lett, aki odaadta magát értünk. Mit jelent az, hogy Jézus elhagyja a mennyet értünk, hogy egy lehessen velünk. Közöttünk lehessen. Mit jelent az, hogy Jézus odaadja az Életét értünk, nekünk. Előbb szolgált, majd meghal. Fontos, hogy ezen elgondolkodjunk a magunk templomában az új templomunk felépítése érdekében.

Mi mindent vagyunk készek és képesek elhagyni

Istenért és egymásért, egymás javára, egymás szolgálatáért?

***Mennyire van meg bennünk a készség, hogy ne magunknak éljünk,
hanem egymással közösséget vállalva megvalósítsuk az egységet,
amiről oly sokat beszél a világ, mert e nélkül nem lehet emberi életet élni?***

Jézus cselekedetével és szenvedésével, halálával egy új húsvétot készít.

A zsidók húsvétja befejeződik Jézus számára, mert Istennek nem *valami* kell az embertől. Nagy kísértés, hogy *valamivel* megváltsuk az Istennel való kapcsolatunkat. Istennek az ember kell, akit szabaddá tett, akivel szövetséget köt, akivel össze akar tartozni. Ennek igen nagy az ára, hogy fölnőjünk ahhoz az Istenhez, aki minket szeret, mert a szeretetre válaszolni kell.

Az apostolok szerint buzgóság jelent meg Jézus ma hallott cselekedetében. Nekünk is el kell gondolkodni azon, hogy

***mennyi buzgósággal tartozunk az Istenhez?
Mi minden fontos nekünk? Isten a legfontosabb?***

Buzgóságunkat ennek a kérdésnek a megválaszolásában ismerhetjük meg.

Azt kívánom a Testvéreknek,
hogy közeledve húsvét felé ezekkel a kérdésekkel szembesüljünk és akkor reményünk lehet arra, hogy egy új élet épül fel, egy új egyház születik, amely hordozza az Istent.

+ **A M E N** +